

Ο θάνατος αὐτοῦ συνεκίνησε βαθύτατα τοὺς φίλους καὶ γνωμούς του καὶ ἡ φρενοβλάβεια, ἥτις προηγήθη αὐτοῦ δὲν δηλώνει ἐπὶ μηκρὸν μυστικὸν διὰ τὸ Λονδίνον. Οἱ διπηρέται τῆς οἰκογενείς, — καὶ μάλιστα αἱ διπηρέτριαι — συνεζήτησαν τὸ πυρβόλιν μετά τῶν διπηρετῶν ἄλλων εὐγενῶν οἰκογενειῶν, οἵτινες οὐκέφερον εἰς τοὺς φίλους των, τοὺς μεταπράτας — οὗτοι πάλιν εἰς τοὺς πελάτας των — μέχρις οὗ ἐπὶ τεῖλους λίαν καθαρὸν οὐκέφερον ἀνεφάνη εἰς πρωΐνόν τι φύλλον. Ή παράγραφος αὕτη διπεργάφει ὑπὸ ἑσπερινῆς ἐφημερίδος, διθεν τὸ ηρανίσθησαν δλαι εἰπαρχιακαῖ· καὶ τέλος τίς διὰ μὴ γινώσκων ὅτι « δ λόρδος Βέρντων ηρωτεύθη μέχρις σπελπισίας γαλλίδω τινὰ κόμισσαν, ὅποια ηρνήθη νὰ τὸν διπανδρεύθῃ, δι' δ ἐβλάβη τὰς φρένας καὶ ἐπεδόθη οὕτως εἰς τὸ ποτὸν, ὥστε ἀπέθανεν ἐξ αὐτοῦ; » Βεβαίως, « δ ἐκ τοῦ ποτοῦ θάνατος » ἦτο τὸ « ἀλάρμα », ὅπερ ἀποκτῷ ἐκάστη διήγησις διὰ τῆς διαδόσεως. Μεταξὺ τῶν ἀναγνωσάντων ἡ μαθόντων τοῦτο ἦτο διερώνυμος αγγελάνει, καὶ ηρώτησε τὴν κόμισσαν, ἡμέραν τινὰ καθ' θητείαντο μόνοι, ἐκαὶ ἐνυπηρχεν ἀλήθεια τις ἐν τῇ φήμῃ ταύτη. Πολέγησεν αὕτη ὅτι διὰ λόρδος Βέρντων τὴν ηγάπην καὶ ἔζησης νὰ τὴν νυμφεύθῃ καὶ ὅτι ἐπίστευεν ἀφοριὴ τῆς φρενοβλάβεως του νὰ ὑπῆξεν ἡ ἀρνησίς της. Κατὰ πάσκην ἄλλην περίπτωσιν ὁ ιερώνυμος ἤθελεν εὔρει αἰτηγράν τὴν τοικύτην δμολοτῶν ἀλλ' ἡδη (τοικύτη ἡ ἀλαζονεία καὶ ματαιότης ἀνδρὸς νοούντος ὅτι ἀγαπάται ὑπὸ ὥραίς γυναικός, τοῦ ἀντικειμένου τῆς προσοχῆς τῆς κοινωνίας) ἤκουσεν αὕτην μετὰ κεκρυμμένης προστήσεως! Ιδοὺ γυνὴ, ἥτις ηρνήθη τὸν πρεσβύτερον υἱὸν γῆραν εὐγενοῦς — μεγάπλουτον — καὶ ἡγάπει αὐτὸν, ἄθλιον θέριστον, μόνον γάριν τῆς ἀτομικότητός του! Ή γυνὴ αὕτη προκατετεθεῖη νὰ γίνη αὐτούγρος του, νὰ τὸν διπανδρεύῃ καίτοι διητεῖ καὶ δικτρέχοντα τὸν κλήδυνον ἀνὰ πλάτην στιγμὴν ν' αποκλυθῇ ω; συγγραφεὺς στασιαστικῶν πονημάτων! Όποιος πάμβος! Πέσον εἰλικρινῆς δὲι αὐτὸν ἔρως της! πόσον θερμός! Εἰχίστεο διερώνυμος διότι δὲν τὴν συγκόντησε πιὸ τοῦ